

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Dijous 3 de Mars de 1898

Núm. 3.489

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Plas. 3'50
n províncies trimestre. 7
Extranger y Ultramar.
Anúncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en las principals llibrerías d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop a la plassa de Catalunya

Tos

Desapareix ràpidament usant lo

XEROP SERRA

No conté opi ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

Tos

AVIS

Lo taller y botiga de marmolista y esculptor de Viuda y fills de Agustí Auqué, del carrer de Monterols número 25, s' ha traslladat a la plassa de la Constitució, número 17 y Galanas, 1.

Especialitat en xamaneyas, panteons y tot lo referent en marbres del país y extranjers.

D. EDUART BORRÁS PEDRET

METJE-CIRURJIA

ha traslladat sa habitació y despaig al Arrabal de Santa Anna número 45, Reus.

Vinyas Americanas

DE

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus reduhits y autenticitat garantizada.—Cinch milions d' estacas, y un milió de barbats.

L' ADVOCAT

Don Bienvenido Pascó Tarrech

ha establert son despaig en l' entressuelo de la casa núm. 1 del carrer Arrabal de Santa Anna, (cantonada a la de Monterols) y té l' gust d' oferir sos serveys a sos coneguts y amichs y al públich.

Horas de despaig: de 10 a 11 y de 6 a 8.

SECCIÓ DOCTRINAL

Los castellans en temps de «Don Quixote de la Mancha»

Entre los molts estats que van entrar a formar part de la corona d' Espanya per medi de casaments en aquells temps, figuren en primer lloch los estats dels ducs de Borgonya ó siguiu los Païssos-Baixos, per la seva riquesa. Gran desgracia van tindre los Païssos-Baixos ó siguiu Bèlgica y Holanda de capure en mans dels castellans, perque als nobles hidalgos aixó se 'ls va presentar com un epat dins d' Europa per anarse a

repassar; aixó de pensar que era una unió per medi de casaments, y que los uns havian de respectar las lleys dels altres, essent com una confederació; aixó no ho podian permetre los hidalgos. Se prepararen donchs pera posarse lo tovalló y sentarse a la taula y pendre los millors talls.

Aixó era en temps de «Don Quixote de la Mancha», y per ara se veu que apeser d' haver quedat reduhida la Espanya a zero, encara conservan aquesta gent las mateixas costums de viure del que produheixen los al-

Las diset províncies que constituïan la Bèlgica y Holanda eran las províncies mes ricas d' Europa. (Quins ullets devian fer los castellans) Les set províncies marítimes de Holanda eran un centro gran pel comer de totas las nacions d' Europa y las altres de Bèlgica industrials tant com ho son avuy dats los medis que hi havia en aquells temps, per la fabricació. Donchs aquestas províncies tant ricas al cap de sis ó set anys que hi varen enviar aquell Duch d' Alba per capità general, van arribar a ser las províncies ó estats mes pobres d' Europa. La noblesa de Bèlgica y Holanda al veure que las comissions que anavan a Madrid a veure Felip segon, no podiam alcansar res si tenian la sort de tornar a Bèlgica; perque també h' va haver comissió que los va fer morí per las presons, la noblesa se va retirar fent dimissió de tots los seus càrrechs. Lo duch d' Alba, especie de fera, se va presentar a Bruselas com a Capità general, pero tot manso, y al dia que li va vindre be va agafar tota la noblesa belga y holandesa y devant del exèrcit castellà los hi van tallar lo coll a la plassa principal de Bruselas.

Se va formar lo tribunal de sench, tribunal format casi tot de castellans y pera formar una idea del que van fer a Bèlgica los «hidalgos» cal dir que en la nit sola del dimecres de cendra del any 1568, ne van agafar molta de gent y van tallar lo coll a cinch cents entre Bruselas, Gante, Amberes y Valenciennes.

Als generals d' aquells païsses, vencedors de San Quintín y Gravelinas, los condes d' Egmont y de Horn, que tantas vegadas havian lloytat al costat del emperador Carlos V. també van ser guillotinat per ordre d' aquella fera sortida de Madrid.

La emigració va ser tanta que de Bruselas va emigrar casi tota la gent, aixis com tambe de las altres capitals. La miseria, a las antes ricas províncies, va ser espantosa fins que los que van quedar no van poder pagar las gabelas que los hi va posar aquella fera sortida de Madrid en forma de Capità general. No s' hi va apurar l' «hidalgo y noble duch d' Alba;» va dir no poden pagar? puig ya ho veurem; y va donar ordre a Bruselas punt ahont ell estava, de penjar devant de la porta de allà ahont visqués, al que no volgues pagar. L' estat espanyol manat pels «hidalgos» va confiscar los bens de tots los emigrats; aixó feu que lo menes la mitat de Bèlgica y Holanda va quedar per aquell rey unitarista y lo seu camalich.

En tot aixó va quedar un home, aqueix home que avans d' arribar lo duch d' Alba ó siguiu la fera, ya va emigrar a Alemania ab tota la seva familia, ya ser l' unich home de la noblesa que va veure lo que farien los castellans tan pronte lo duch d' Alba arribés a Bruselas y no va errar de res; lleys y privilegis tirats a la brosa, tropas castellanas a las capitals, apoderarse dels bens de la noblesa y despres; y despres aquell dimecres de cendra que ab horror recordan las crónicas d' aquells capitals. Pero va quedar un home, y aqueix home era lo que havia de humillar el duch d' Alba y a tots los castellans fundant la independència de Bèlgica y Holanda y arruinant la Espanya ahont governavan los castellans, perque a Catalunya Aragó y Valencia, als castellans los tenian com estrangers y no hi governavan casi per res, donchs en temps de «D. Quixote,» la feyna la tenian a Bèlgica, lo nom d' espanyol ó siguiu castellà, era lo nom ediat de totas las nacions, y las tropas castellanas, que en molta majoria eran tan a Bar-le-duch, com Tournay, com Gante, com Bruselas, eran miradas com a ferases y lo nom de castellà y espanyol era odiat per tot lo paisanatje esperant lo dia de sacudirge la dominació dels intrusos.

al costat de reys y prínceps, pera llibertar la seva patria dels castellans; tan odiós era aquest nom per tota Europa, que tant Inglaterra com Fransa, com Alemania, lo van apoyar; aqueix home era Guillerme de Nassau, príncep d' Orange una de las figuras mes grans d' aquell temps. Tot lo mon tenia la vista ficca a Guillerme de Nassau; era la familia Nassau la mes rica de Holanda y de la noblesa mes antiga que hi havia als Païssos Baixos. Mentres lo inhumanitari castellà duch d' Alba s' entretenia en agafar la noblesa y tots los que tenian mes influencia a Bèlgica y Holanda fent los guillotinar en las plassas públicas pera d' aquesta manera fer dels Païssos Baixos unas províncies castellanas, com era son plan, lo príncep d' Orange tan polítich com bon militar, anava reunint diners per la compra de barcos, y preparant la gent de desde la emigració, esperant lo dia que rebentés tot, per agafar la bandera de la independència al frente dels «gueux» (miserables) com lis hi deyan, y treure d' aquell país, ó siguiu la seva patria, la odiosa dominació castellana y l' odiós duch d' Alba tan «noble y tan hidalgo» que en poch temps va transformar los Païssos Baixos en las províncies mes miserables d' Europa.

I. LLEVAT.

Reus 28 Febrer 1898.

(S' acabarà).

ARTS Y LLETRAS

La venjansa d' una venjansa

(Acabament)

Quan aquell dia convingut la Matilde se 'n anà a dormir, ho deixá tot preparat; havia trasstat un plan de venjansa y tot estava ja a punt. Allà al extrem d' un corredor que comunicava ab la seva arca, hi havia un balconet que donava al carrer, a uns deu pams d' alçada; trencá la lleva y arrencó un baldilló, y deixant expressament abandonada sobre las rajolas la palanqueta de que s' havia servit, deixá ajustadas las dos fullas de la porta.

No havian tocat encare las dotze quan l' arca s' iluminá. Era un raig de lluna que havia penetrat de

moment en lo corredor. Aste continuu un home entrava à son quarto. Era en Venturera.

—¡Matilde!—diguè aquest llensantse à la capsellera del llit y abrassantla amorosamente.

La noya s' incorporà, se 'l mirà ab ayre de Cleopatra y duptà un moment, pero ja resolta, desfentse ab forsa de sos brassos y retenintlosi un moment ab los seus, cridà tan fort com pogué: ¡Justicia!

En Venturera, al veures compromés, donà una forte estrebada que no bastà à ferla deixar, tractant d' anar-se.

—¡No 't mouràs,—diguè la Matilde ab rabia al ensemps que seguia cridant desesperadament. —Vull que paguis lo deute d' honor que ab mí tens pendent; m' has llensat à perdre y vull venjar-me perdente à tú.

Lo jove continuà fent esforços per escaparse, mes al veures impotent, s' abrahonà ab ella ab rabia, y ab las mans al coll tractà d' escanyarla. Ella contraestant la seva forsa s' afuixava 'l dogal y cridava.

Lo correr se sentia rebullir de gent, la justicia ja pujava pel balcó, sos passos ressonavan ja pel corredor... —¡Alto! respecten à la Justicia doneuse per pres! digué l' alcalde mostrant la vara com un talismán evocador de pau.

Un moment després, atravessava l' inmensa gerna-ció un jove lligat com un Sant Crist.

—Es lo Venturera, se tracta d' una violació—deya de baix en baix la gent.

Lo judici oral no durà més que un dia; l' evidencia del fet era absoluta. Además, las causas que requereyan sobre 'l criminal eran agravants, tots los pormenors lo compromettien. Un testimoni declarava que la Matilde no se li havia volgut vendre à cap preu: la porta del balconet per hent entrà fou reconeguda y la vegegen forsejada, allí en terra trobaren la palanqueta de que s' havia servit. Trobant resistencias en la víctima tractava d' escanyarla, segons declaració dels metjes que la reconegueren y de la autoritat que presencià la lloyta... —La Justicia te d' esser implacable tractantse d' atentats d' aquesta naturalesa,—diguè 'l ministeri fiscal... Y 'l Venturera signé condemnat à vuyt anys de presidi, à pago de costas y accessorias, y à pagar dos mil pessetas de indemnizació à qui tant follonament havia tractat de robar la honra y la vida.

JOSEPH ALADERN.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del día 2 de Mars de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÒMETRE aneròide	GRADU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular
9 m.	766	77		3'5	Ras	
3 t.	765	73				

HORAS d' observació	TEMPERATURAS			VENTS direccio	NEVOLS classe	CAN 0'3 0'4
	Maxima	Minim.	Term. tipo			
9 m.	Sol. 27	4	10	S.	Cumul.	
3 t.	Sombra 17		15	S.		

Ans d' ahir se posà en escena en lo Teatro Fortuny la preciosa obra de Verdi «La Traviatta» que obtingué en conjunt una felis interpretació.

La diva Srta. Saroglia, en sa particella de Violetta obtení merescuts aplausos y 'l concertant del tercer acte sortí magistralment executat.

La orquesta estigué dirigida per lo mestre senyor Rando qui 's vegé obligat à sortir al palco escènich al acabament del tercer acte.

Lo públich que assistí à la fonció y que 'n sortí ben satisfet, fou bastant numerós, tant, que no creyém que la empresa puga queixarse de son comportament.

En cambi à las butacas hi escassejavan los espectadores.

Sent, com es, la companyia bona, enteném que tots hem d' estorsarnos pera que puga obrir un nou abono, ja que 'ls preus establerts los hem pagat sempre pera veure las obras del «género chico» y per companyias que lo peor es meneallo.

Lo diumenge vinent se celebrará en la societat «La Palma» una notable vetlla literari-musical, en la que, segons noticias, hi pendrán part valiosos elements.

Los travalls literaris seran casi tots originals y escrits en nostra llengua materna.

Ha sigut aplestat fins à mitj mes de Maig próxim la celebració del primer Congrès de la «Unió Velocipédica Catalana».

Lo Comité Central de la mateixa, apesar de 'ls vehements desitjos que tenia de convocar lo congrés en la fetxa que marcan los estatuts, s' ha vist impossibilitat de ferho à causa del atrás que ha sofert l'organización dels comités provincials y à no estar encara del tot acabats los travalls de secretaria, convocatoria, etc. als quals se 'ls hi dona actualment gran activitat à fi de reunir l' Assamblea en la fetxa acordada ultimament.

En lo correu d' ans d' ahir varem rebre una correspondencia de nostre actiu corresponsal a Tortosa, en la que 's vindica de certs cárrechs que nostre colega *El Correo de Tortosa* li dirigeix, en virtut de las afirmacions que feya en sa correspondencia inserta en nostra edició del passat divendres, sobre la «Societat Velocipédica» d' aquella ciutat.

Nos dispensará nostre company que no doném à las caixas la seva correspondencia, per lo descredit que d' ella resulta sobre la «Societat Velocipédica» y per la monta dels abusos que 'ns denuncia.

Ha de bastar à éll la confiança que à nosaltres nos mereix per no necessitar justificarse devant dels qui potser ab mala intenció tractan de desvirtuar sas paraulas.

Nos ha visitat lo número corresponent al mes de Febrer de la apreciable revista local, portaven dels *amateurs al sport velocipédich*.

La *Revista de Sport* publica à la primera plana 'l retrato del campeo de la «Unió ciclista comercial».

Lo diputat à Corts per aquesta circunscripció y amic particular nostre D. Joan Cañellas, en l' «express» de Madrid d' avuy ó en lo de dissapte regressará de la Cort y desde aquesta ciutat se dirigirá à Tarragona abont hi permanixerá fins passadas las elecciones.

En los monts de Beceite, segons se 'ns ha assegurat, s' han descubert unas minas, de plata, nikel y plom, las quals seran denunciadas per varis vehins de Ulldecona.

Quan lo ministre d' Hisenda estiga segur del descubrimient, de segur que se 'n emportará fins las pedras d' aquellas montanyas, perque de plata, tal com estant las cosas se veu que no 'n pot trobar en lloch. Tothom hi ha estat ab aquesta bancarrota espanyola.

Ahir à las quatre de la tarde tingué lloch l' enterro del qui en vida fou un laboriós industrial d' aquesta ciutat, D. Ramon Pomerol y Bofarull autor de la campana «Petra Claudia» que toca las horas en lo campanar.

L' acte de conduhir sas despullas al cementir, resultá una verdadera manifestació de dol envers la familia Pomerol, quina compta en nostra població ab generals simpatias.

Rebi son desconsolat fill, nostre particular amic Sr. Pomerol, nostre mes sentit pésam per la desgracia que l' afligeix.

Llegim en nostre estimat company «La Renaixensa» de Barcelona:

«Podém assegurar que, degut à las gestions de la Assamblea d' Asociacions de contribuyents d' aquesta ciutat, s' ha dictat una R. O. anulant la del 26 de Septiembre de 1897 per la qual lo senyor Navarro Reverter concedí al Arrendatari de la recaudació de contribuciones la facultat d' investigar las mateixas, disposant en consecuencia acabi en absolut l' espressat arrendatari de practicar dit servici sense dret als dos meses que aquella li reservaba.

Suposém donchs que d' avuy à demà quedarán completament retirats los investigadores nombrats per lo citat arrendatari».

Está molt bè; pero, y en las demás provincias, seguirán los arrendataris ab la facultat d' investigar?

Diu la «Gaceta de Tribunales», de Madrid:

«No coneixém la importancia del Jutjat municipal del districte de La Llotja de Barcelona, avuy vacant, pero segons las noticias que fins à nosaltres han arribat, deu esser bastanta; tota vegada que, segons se dio, solicitan dit Jutjat, entre altres, don Antoni Pinazo y Ayllón, President de la Audiencia provincial de Girona, ex magistrat de la territorial de Barcelona, y Jutje de primera instancia que ha sigut de Madrid; don Just Val, magistrat de la territorial de Pamplona, avans de la de Barcelona; don Joseph Lopez Diaz, Tinent Fiscal de la provincial de Tarragona; don Félix de C. Sucas, Jutje municipal de Sans (Barcelona), y altres senyors—no catalans—no menos conspicuos... Se calculan los drets del Jutjat, íntegros, de 9.500 à 11.000 pessetas anyals».

No es estrany, donchs, que 'ls «hidalgos» obrin l' ull devant de tan pingüe prebenda, pera poder esperar lo dia de deixar la ingrata terra catalana y retirarse à gosar d' un regular passament en la Cort.

Y, ¿qué tan esos egoistas catalanes?

Llegim:

«Nostre distingit paísà lo mestre Pedrell, forma part de la comissió constituída à Madrid, pera acordar la manera de que Madrid contribuheixi à la suscripció oberta per la Diputació Provincial de Barcelona, pera socorre als pobles del plà d' aquella ciutat, víctimas de la inundació ocorreguda lo 16 y 17 de Ja-ner últim.

Dita comissió acceptá per unanimitat lo projecte del ex-ministre don Victor Balaguer, ó sia 'l publicar un luxós y ben editat álbun artístich-literari, en lo que colabrin los escriptors y artistas mes eminentes d' Espanya, y destinar l' important de sa venta, à aumentar la suscripció de Barcelona».

Si aqueixa obra benèfica se porta à cap, será lo únich que 'ls castellans haurán fet pera aliviar las desgracias de Catalunya, quan nostra terra ten ha fet sempre pera aliviar las de las demás regions. Y encara veurém quans se 'n vendrán à Castella d' aquests Álbuns.

Y devém tenir en compte que catalans han estat los que l' han iniciada.

Per no haverse reunit sufficient número de senyors regidors ahir no pogué celebrar sessió de primera convocatoria nostre Excm. Ajuntament.

Ahir entrá Sa Santitat Lleó XIII en lo octogèsim-nono any de sa edat, y avuy acabarà lo xigèsim de son Pontificat. Dels 263 Papas que s' han succehit desde San Pere fins l' actual, sols se citan onze, sens contar à Lleó XII, que hagin reynat mes de vint anys; la duració mitje dels demás Pontífices ha sigut de quatre à cinch anys.

L' actual Sant Pare es un dels que mes y mes notables enciclicas ha publicat, y segurament lo que mes ha influhit en la marxa de la política europea, evitant no pocas guerras ab la seva sabia y paternal intervenció. Per fi, ara sembla que intervindrà en la cuestió de Cuba posant potser fi à aquella sangrenta guerra y evitantse un altre ab los Estats Units.

Además de las moltes agrupacions catalanistas quina formació s' ha anunciat aquestos dias, terim noticia de la constitució d' una important agrupació à Targa en la que hi han entrat las mes significadas personas de la població y una altra composta de joves del comers y estudiants, à Barcelona que també s' ha adherit à la Unió Catalanista.

La Junta Permanent de la Unió y las seccions d' Estadística creadas, están manteniend interessantissima correspondencia ab los elements mes significats que treballan per l' autonomia à Catalunya y fora d' ella.

Ja fa dias que molts telegramas parlan de las bonas noticias que está rebent lo senyor Sagasta de Cuba y de Filipinas. Com se coneix que aqueix senyor no te cap fill servint de soldats rasos en aquells exércits.

En cambi las familias d' aquí las segueixen rebent molt dolentas y 'ls tressantíntichs no paran de portarnos à barcadas los malalts y 'ls inútils.

Una vegada un metje va dir al seu client que no li donava cap cuidado la seva malaltia, à lo que contestà 'l malalt. Si V. fos lo malalt tampoch me 'n donaria à mi.

Apliqui 'l lector lo cuento.

Los romeristas han acordat regalar una gran planxa d' or al general Weyler.

Per gran que sia, no ho será tant com la que va fer à Cuba, ni hi haurá tant d' or com lo que ell va fondre mentres sigué general en jefe d' aquell exércit.

¡Quina planxa se 'n podria fer! Casi n' hi hauria pera posar una palanca d' aquí à l' isla, ab la qual podrian tornar à peu los inútils que ell hi deixá.

Lo recaudat en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies puja la cantitat de pessetas 891.23.

Llegim en un colega de Barcelona:

«Demà à las nou del mati arribará de Valencia un miler de soldats procedents de la tercera regió militar y que debhen embarcar cap à Cuba en lo vapor correu «Alfonso XII», que te senyalada sa sortida pera 'l dia 5».

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
12'11 t. mercancías, segunda y tercera.
1'57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).
9'46 m. (per Vilanova).
15'28 t. per id.
7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 1'04 t. — 3'10 t. — 7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'00 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'20 n.

De Reus á Lleyda

8'10 m. — 5'23 t.

De Lleyda á Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus á Vimbodí

1'28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus

9'53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia á Tarragona

11 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d'arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8'30 m.

De Barcelona (per Tarragona)

De id. directe 9'30 m.

De id. id. 10'30 t.

De id. ab la correspondencia extranjera 1'30 t.

(per Picameixons y descendent de Lleyda) 7'30 t.

De Madrid y Zaragoza 2'30 m.

De Lleyda y Huesca 7'30 m.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Noviembre y 15 y 19 de Diciembre del corrent any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Dou tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Perá Barcelona á las 5'00 m.

Perá id. á las 2'00 t.

Perá Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.

Perá id. id. id. (per idem) á las 2'00 t.

Perá Tarragona, directe á las 7'00 n.

Perá Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8'00 m.

Perá Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 4'00 t.

Los pobles servits per peatens á las 9'00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s deposita en los busson després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

«Lo Catalanisme», per Valentí Almirall,	10 rals.
«Quadros», per Emili Vilanova,	2 "
«La Dida», per Joseph Feliu y Codina,	2 "
«Cartas Andorranas», per Joseph Aladern,	2 "
«Costums típicas», per id.	2 "
«Alcover», monografía, per id.	2 "
«Poesias», per Manel Marinello,	2 "
«Oda á Barcelona», per Jascinte Verdguer,	2 "
«Lo Pi de las tres brancas», per id.	2 "
«L' Aglonya», per Ramon Masferrer,	2 "
«Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrents,	12 "
«La Fada», per id.	2 "
«Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó,	2 "
«Anant pel món», per Santiago Russinyol,	16 "
«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell,	12 "
«Obres catalanes», per Joseph Ixart,	20 "
«Poesias», de Joan Maragall,	8 "
«Alides», per Emili Guanyabens,	8 "
«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias,	8 "
«Montalbas», per Bosch de la Triaxeria,	12 "
«Quan jo era noy», per A. de Riquer,	20 "

«Música vella», per E. Doria y Bonaplata, 12 "

«Figura y paisajes», per Narcís Oller, 12 "

«Tascant per les Serres», per J. Pons y Masaven, 12 "

«Espectres», per Enrich Ibsen, 8 "

Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatre Regional», á meytat de preu.

«Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich Morera, han sortit:

«Sant Ramón», 2 rals.

«Planys», 2 "

«El Maçoudia», per Brunet y Bellet, 4 "

SECCIÓ CASTELLANA

«España tal cual es», per Valentí Almirall, 4 rals.

«Patria y Región», per Salvador Golpe, 12 "

«Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mañé y Flaquer, 2 "

SECCIÓ GALLEGA

«Odas de Anacreontes», per Florenci Vaamonde, 5 rals.

Además están á la venda diferentes obras de celebrats literats catalans, castellans y extranjers.

Caramelos Pectorals

del metje SALAS

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l'aparat respiratori tan sels prenentne un al anarsen á dormir y altre á la matinata, composició inofensiva no conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus Farmacia de Serra Arrabal Santa Anna, 80.

Preu de la capsá 6 rals.

ALS HERNIATS

El sistema de tratamiento de las hernias de Joseph Pujol, establecido en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona, ha sido reconocido por el Gobierno y el Ayuntamiento de Barcelona, y es el único que ha obtenido el premio de honor en el concurso de hernioplastias celebrado en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona en el año 1900.

A LAS MARIAS

El sistema de tratamiento de las hernias de Joseph Pujol, establecido en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona, ha sido reconocido por el Gobierno y el Ayuntamiento de Barcelona, y es el único que ha obtenido el premio de honor en el concurso de hernioplastias celebrado en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona en el año 1900.

JOSEPH PUJOL

El sistema de tratamiento de las hernias de Joseph Pujol, establecido en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona, ha sido reconocido por el Gobierno y el Ayuntamiento de Barcelona, y es el único que ha obtenido el premio de honor en el concurso de hernioplastias celebrado en el Hospital de San Juan de Dios de Barcelona en el año 1900.

8425—PLAZA DE PRIM—REUS